

Faites votre part de tout votre cœur

Par Dieter F. Uchtdorf
du collège des douze apôtres

Виконуйте свою частину з усім серцем

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Conférence générale d'octobre 2025

Faites confiance au Sauveur et engagez-vous, patiemment et diligemment, à faire votre part de tout votre cœur.

L'année dernière, lors d'un voyage en Europe, j'ai revisité mon ancien lieu de travail, la compagnie aérienne allemande Lufthansa, à l'aéroport de Francfort.

Pour former ses pilotes, la compagnie utilise plusieurs simulateurs de vol sophistiqués, capables de reproduire fidèlement les mouvements et de recréer presque toutes les situations de vol normales ou d'urgence. Durant mes nombreuses années en tant que commandant de bord, je devais, tous les six mois, effectuer un vol de contrôle sur le simulateur pour conserver ma licence de pilote. Je me souviens bien de ces moments intenses de stress et d'anxiété, mais aussi du sentiment d'accomplissement après avoir réussi le test. À l'époque, j'étais jeune et j'aimais relever ces défis.

Lors de ma visite, un dirigeant de Lufthansa m'a demandé si je souhaitais retenter l'expérience et reprendre les commandes du simulateur de vol d'un 747.

Avant même d'avoir eu le temps de réfléchir à la question, j'ai entendu une voix, étonnamment semblable à la mienne, répondre : « Oui, ça me ferait très plaisir. »

Aussitôt, un véritable tsunami de pensées m'a envahi. Cela faisait longtemps que je n'avais pas piloté de 747. Autrefois, j'étais un jeune commandant de bord sûr de lui. Maintenant, je devais honorer ma réputation d'ancien commandant de bord en chef. Allais-je me ridiculiser devant ces professionnels ?

Довіряйте Спасителю та терпеливо і старанно виконуйте свою частину з усім серцем

Минулого року під час подорожі Європою я відвідав своє старе місце роботи, німецьку авіакомпанію Люфтганза у Франкфуртському аеропорті.

Для навчання своїх пілотів вони використовують кілька сучасних повнофункціональних симуляторів польотів, які можуть відтворити майже будь-які нормальні та аварійні умови польоту. Протягом багатьох років роботи капітаном літака авіакомпанії я повинен був кожні шість місяців проходити тест на симуляторі польотів, щоб зберегти чинність своєї ліцензії пілота. Я добре пам'ятаю ті напружені моменти стресу і тривоги, але також і відчуття задоволення після успішного проходження тесту. Тоді я був ще молодий і любив виклики.

Під час мого візиту один із керівників Люфтганзи запитав, чи не хотів би я спробувати ще раз і політати на симуляторі 747-го.

Перш ніж я зміг до кінця обдумати це запитання, я почув голос, дивно схожий на мій власний, який сказав: «Так, я б дуже хотів».

Щойно я промовив ці слова, цунамі різних думок сповнило мій розум. Пройшло багато часу з того моменту, коли я літав на 747-му. Тоді я був ще молодим і впевненим у собі капітаном. Зараз же я мав репутацію колишнього головного пілота, якій потрібно було відповідати. Чи не зганьблюся я перед цими професіоналами?

Mais il était trop tard pour faire marche arrière. Je me suis installé dans le siège du commandant, j'ai posé les mains sur ces commandes familières que j'aimais tant, et j'ai ressenti à nouveau l'extase de l'envol alors que le gros porteur rugissait sur la piste et s'élançait vers l'immensité bleue.

Je suis heureux de pouvoir vous dire que le vol a été une réussite, l'appareil est resté intact, tout comme l'image que j'ai de moi.

Malgré tout, cette expérience a été pour moi une leçon d'humilité. À l'époque où j'étais au sommet de ma carrière, voler était presque devenu une seconde nature. Aujourd'hui, il me faut toute ma concentration pour accomplir les gestes de base.

Mener une vie de disciple demande de la discipline

Cette expérience dans le simulateur de vol m'a rappelé une vérité essentielle : la maîtrise de n'importe quel domaine, que ce soit le pilotage, l'aviron, le jardinage ou le savoir, exige de la discipline personnelle constante et une pratique régulière.

On peut passer des années à acquérir une compétence ou un talent. On peut travailler dur au point que cela devienne une seconde nature. Mais si l'on pense pouvoir cesser de s'exercer et d'étudier, on perd progressivement les connaissances et les capacités acquises à grand prix.

Cela vaut pour les compétences, comme l'apprentissage d'une langue, la pratique d'un instrument de musique ou le pilotage d'un avion de ligne. Et cela vaut tout autant pour le fait de devenir un disciple du Christ.

Pour faire simple, mener une vie de disciple demande de la discipline personnelle.

Ce n'est pas une démarche occasionnelle ni le fruit du hasard.

La foi en Jésus-Christ est un don, mais recevoir ce don est un choix conscient qui exige que nous nous engageons de tout notre « pouvoir, de toute [notre] pensée et de toute [notre] force ». Cela demande une pratique quotidienne, heure après heure. Cela demande un apprentissage constant et un engagement déterminé. Notre foi, c'est à dire notre loyauté envers le Sauveur, se renforce lorsqu'elle est mise à l'épreuve par l'opposition

Але було вже запізно відмовлятися, тож я сів у крісло капітана, поклав руки на звичні й улюблені важелі управління і знову відчув захват від польоту, коли великий літак з гуркотом промчав по злітно-посадковій смузі й злетів у безмежне синє небо.

Радий повідомити, що політ пройшов успішно, літак залишився цілим, як і моя самооцінка.

Незважаючи на це, цей досвід був для мене уроком смиренності. Коли я був у розквіті сил, літати стало для мене майже другою натурою. Тепер мені потрібно було докласти всіх зусиль, щоб зробити базові речі.

Учнівство потребує дисципліни

Мій досвід роботи із симулятором польотів став важливим нагадуванням про те, що для досягнення майстерності в будь-якій справі — чи то пілотуванні, веслуванні, шитті чи набутті знань — потрібні постійна самодисципліна і практика.

Ви можете витратити роки, щоб набути якусь навичку або розвинути якийсь талант. Ви можете працювати так наполегливо, що це стане для вас другою натурою. Але якщо ви думаєте, що це означає, що ви можете припинити практикуватися і вчитися, то незабаром ви поступово втратите знання та вміння, які колись здобули великою ціною.

Це стосується таких навичок як вивчення мови, гра на музичному інструменті й управління літаком. Це також стосується й становлення учнем Христа.

Простіше кажучи, учнівство потребує самодисципліни.

Учнівство — це не тимчасова справа і воно не стається випадково.

Віра в Ісуса Христа — це дар, але її отримання є свідомим вибором, зробити який нам необхідно всією нашою “могутністю, розумом і силою”. Це щоденна практика. Щогодинна. Це вимагає постійного навчання та рішучої відданості. Наша віра, яка є нашою вірністю Спасителю, стає міцнішою, коли випробовується протистоянням, з яким ми стикаємося тут, у земному житті. Вона зберігається, тому

que nous rencontrons dans la condition mortelle. Elle résiste parce que nous continuons de la nourrir, nous continuons de l'exercer activement, et nous n'abandonnons jamais.

D'un autre côté, si nous n'utilisons pas la foi et son pouvoir de persuasion en agissant en conséquence, nous devenons moins sûrs de ce que nous tenions autrefois pour sacré, moins confiants dans ce que nous savions être vrai.

Des tentations qui ne nous auraient jamais attirés commencent à paraître moins révoltantes et plus séduisantes.

Le feu du témoignage d'hier ne peut nous réchauffer que pendant un certain temps. Il doit être constamment nourri pour que sa flamme reste vive.

Dans le Nouveau Testament, le Sauveur enseigne une parabole à propos d'un maître qui confie à chacun de ses serviteurs une responsabilité sacrée : une somme d'argent qu'on appelait « talents ». Les serviteurs qui utilisent leurs talents avec diligence les font fructifier. Celui qui enfouit son talent finit par le perdre.

La leçon ? Dieu nous donne des dons — sous forme de connaissance, de capacités, de possibilités — et il veut que nous les utilisions et les développons afin qu'ils soient une bénédiction pour nous et pour ses autres enfants. Cela ne se produit pas si nous les rangeons en haut d'une étagère, comme un trophée que nous admirons de temps en temps. Nos dons ne se développent et ne se multiplient que lorsque nous nous en servons.

Vous avez des dons

Vous pourriez me dire : « Frère Uchtdorf, je n'ai aucun don ni talent, du moins aucun qui ait vraiment de la valeur. » Peut-être regardez-vous d'autres personnes, dont les dons sont évidents et impressionnants, et vous vous sentez ordinaire en comparaison. Vous imaginez peut-être que, dans l'existence prémortelle, lors du grand banquet de distribution des dons et des talents, votre assiette était tristement vide, comparée aux plates débordantes des personnes qui vous entouraient.

Oh, comme j'aimerais vous prendre dans mes bras et vous faire comprendre cette grande vérité : vous êtes un être de lumière béni, l'enfant spirituel d'un Dieu infini ! Vous portez en vous un potentiel qui dépasse votre imagination.

що ми продовжуємо її підживлювати актив-но застосовувати та ніколи не здаємося.

З іншого боку, якщо ми не використовуємо віру та її переконливу силу, ми стаємо менш впевненими в тому, що колись вважали священним — менш впевненими в тому, що колись вважали істиною.

Спокуси, які ніколи б нас не зацікавили, починають здаватися менш жадливими і більш привабливими.

Вогонь вчорашнього свідчення може зігрівати нас лише певний час. Щоб продовжувати яскраво горіти, його потрібно постійно підживлювати.

У Новому Завіті Спаситель розповів притчу про господаря, який виявив кожному зі своїх слуг священну довіру — дав певну суму грошей, що називалися талантами. Слуги, які старанно використовували свої таланти, примножили їх. Слуга, який закопав свій талант, зрештою його втратив.

У чому урок? Бог дає нам дари — знання, здібності, можливості — і хоче, щоб ми використовували та розвивали їх, щоб вони благословляли нас та інших Його дітей. Це не відбудеться, якщо ми покладемо ці дари високо на полицю як трофей, яким ми час від часу захоплюємося. Наші дари збільшуються і примножуються тільки тоді, коли ми їх використовуємо.

Ви обдаровані

“Але, старійшино Ухтдорфе, — можете сказати ви, — у мене немає ніяких дарів чи талантів — принаймні таких, що були б дійсно цінними”. Можливо, ви дивитеся на інших, чий талант очевидний і вражаючий, і в порівнянні з цими людьми відчуваєте себе досить звичайними. Ви можете припустити, що в доземному існуванні, в день великого роздавання дарів і талантів, ваша тарілка здавалася вам жалюгідно порожньою — особливо в порівнянні з наповненими і переповненими тарілками інших.

О, як би я хотів обійняти вас і допомогти вам зрозуміти цю велику істину: ви — благословенна істота світла, духовне дитя неосяжного Бога! І ви маєте в собі потенціал, який перевищує вашу власну здатність уявити

Comme l'ont dit des poètes, vous êtes venus sur terre « en traînant des nuées de gloire » !

Vos origines sont divines. Votre destinée l'est aussi. Vous avez quitté le ciel pour venir ici, mais le ciel ne vous a jamais quitté !

Vous êtes tout sauf ordinaire.

Vous avez des dons !

Dans les Doctrine et Alliances, Dieu a déclaré :

« Car il y a de nombreux dons, et chacun reçoit un don par l'Esprit de Dieu.

« Les uns en reçoivent un et les autres en reçoivent un autre, afin que tous en profitent. »

Certains de nos dons sont mentionnés dans les Écritures. Beaucoup d'autres ne le sont pas.

Comme le prophète Moroni l'a dit : « Ne [niez pas] les dons de Dieu, car ils sont nombreux ; et ils viennent du même Dieu. » Ils peuvent se manifester « de différentes façons ; mais c'est le même Dieu qui opère tout en tous ».

Nos dons spirituels ne sont pas toujours spectaculaires, mais cela ne signifie pas qu'ils sont moins importants. Je vais vous en énoncer quelques-uns que j'ai remarqués chez de nombreux membres à travers le monde. Demandez-vous si vous avez reçu l'un de ces dons :

faire preuve de compassion ;
remarquer les personnes qu'on oublie facilement ;

trouver des raisons d'être joyeux ;
être un artisan de paix ;
remarquer les petits miracles ;
faire des compliments sincères ;
pardonner ;
se repentir ;
persévérer ;
expliquer les choses simplement ;
interagir positivement avec les enfants ;
soutenir les dirigeants de l'Église ;
savoir inclure tout le monde.

Ces dons ne seront peut-être pas exposés lors de la prochaine soirée de talents de votre paroisse. Mais j'espère que vous voyez à quel point ils sont précieux dans l'œuvre du Seigneur et comment, grâce à eux, vous avez pu édifier l'un des enfants de Dieu, être une bénédiction pour lui ou même le sauver. Souvenez-vous que « c'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées ».

його.

Як зазначали поети, ви приходите на землю “в хмарах слави”!

Історія вашого походження божественна, як і ваша доля. Ви залишили небеса, щоб прийти сюди, але небеса ніколи не залишали вас!

Ви аж ніяк не звичайна людина.

Ви обдаровані!

В Ученні і Завітах Бог проголосив:

“Є багато дарів, і кожній людині дається дар Духом Бога.

Декому дається один, а декому дається інший, [і] усі ма[ють] користь від цього”.

Деякі з наших дарів перераховані у Писаннях. Багато з них не вказані.

Пророк Мороній сказав: “Не заперечуй[те] дарів Бога, бо їх багато; і вони походять від Того Самого Бога”. Вони можуть проявлятися “різн[ими] шлях[ам]и... але це Той Самий Бог, Який в усіх робить усе”.

Можливо, наші духовні дари не завжди є помітними, але це не означає, що вони менш важливі. Дозвольте мені розповісти вам про деякі духовні дари, які я помітив у багатьох членів Церкви по всьому світу. Подумайте, чи не були ви обдаровані одним або кількома такими дарами, як:

виявляти співчуття;
помічати людей, яких не помічають інші;

знаходити причини бути радісними;
бути миротворцем;
помічати малі чудеса;
робити щирі компліменти;
прощати;
каятися;
терпіти до кінця;
пояснювати все простими словами;
мати зв'язок з дітьми;
підтримувати церковних провідників;
допомагати іншим відчувати їхню належність.

Ви, можливо, не побачите ці дари на приходському шоу талантів. Але я сподіваюся, що ви розумієте, наскільки вони цінні для Господньої роботи і як ви могли б вплинути своїми дарами хоча б на одну Божу дитину, благословити або навіть врятувати її. Пам'ятайте: “Через мале і просте відбувається велике”.

Alors, faisons tous notre part, aussi petite soit-elle.

Faites votre part

Mes chers frères et sœurs, chers amis, je prie pour que l'Esprit vous aide à reconnaître les dons et les talents que Dieu vous a accordés. Ensuite, comme les serviteurs fidèles de la parabole du Seigneur, faisons-les fructifier et magnifions-les.

Le jour viendra où nous nous tiendrons devant un Père céleste compatissant pour rendre compte de notre intendance. Il voudra savoir ce que nous avons fait des dons qu'il nous a confiés, en particulier, comment nous les avons utilisés pour être une bénédiction pour ses enfants. Dieu sait qui nous sommes réellement, qui nous sommes destinés à devenir, et c'est pour cela qu'il attend beaucoup de nous.

Mais il n'attend pas de nous un acte grandiose, héroïque ou surhumain pour y parvenir. Dans le monde qu'il a créé, la progression se produit pas à pas et avec patience, mais aussi constamment et sans relâche.

Souvenez-vous que c'est Jésus-Christ qui a déjà fait la partie surhumaine en triomphant de la mort et du péché.

Notre rôle est de suivre le Christ. C'est à nous de nous détourner du péché, de nous tourner vers le Sauveur, et de marcher sur son chemin, un pas à la fois. Quand nous le faisons avec diligence et fidélité, nous finissons par nous libérer des chaînes de nos imperfections et de nos fautes, et nous nous affinons peu à peu, jusqu'au jour parfait où nous serons rendus parfaits en Christ.

Les bénédictions sont à notre portée. Les promesses sont là. La porte est grande ouverte. C'est à nous de choisir d'entrer et de commencer.

Le début sera peut-être modeste. Mais ce n'est pas grave.

Là où la foi est faible, commencez par avoir l'espérance en Jésus le Christ, et en son pouvoir de purifier et de sanctifier.

Notre Père nous demande de relever ce défi d'avoir la foi et d'être des disciples non pas comme des touristes nonchalants, mais comme des croyants sincères qui laissent derrière eux et abandonnent Babylone, et tournent leur cœur, leur esprit et leurs pas vers Sion.

Nous savons que nos efforts seuls ne suffiront pas à nous rendre célestes. Mais nos efforts peu-

Тож виконуймо всі свою малу частину.

Виконуйте свою малу частину

Мої улюблені брати і сестри, дорогі друзі, я молюся, щоб Дух допоміг вам розпізнати дари і таланти, які дав вам Бог. Отже давайте, як вірні слуги у притчі Господа, примножувати і збільшувати їх.

Настане день, коли ми постанемо перед нашим співчутливим Небесним Батьком, щоб дати звіт про наше управління. Він захоче знати, що ми зробили з дарами, які Він нам дав, — зокрема, як ми використовували їх, щоб благословляти Його дітей. Бог знає, ким ми є насправді, ким ми покликані стати, і тому Його очікування щодо нас високі.

Але Він не очікує, що ми зробимо якийсь величний, героїчний або надлюдський вчинок, щоб досягти цього. У світі, який Він створив, зростання відбувається поступово і неспішно — але також послідовно і невпинно.

Пам'ятайте: Ісус Христос, перемігши смерть і гріх, вже виконав ту частину, яку не здатна виконати людина.

Наша частина полягає в тому, щоб іти за Христом. Наша частина — відвернутися від гріха, звернутися до Спасителя і йти Його шляхом, крок за кроком. Якщо ми будемо робити це старанно і з вірою, ми зрештою скинемо кайдани недосконалості та вад і будемо повільно вдосконалюватися, аж до настання того досконалого дня, коли ми будемо вдосконалені у Христі.

Благословення знаходяться у межах досяжності. Обіцяння дано. Двері широко відкриті. Це наш вибір — увійти і почати.

Це починання може бути малопомітним. Але це нормально.

Якщо віра слабка, почніть з надії на Ісуса Христа і Його силу очищати й освячувати.

Наш Батько просить нас поставитися до цього виклику віри і учнівства не як випадкові туристи, а як щирі віруючі, які покидають Вавилон і залишають його позаду та спрямовують свої серця, розум і кроки до Сіону.

Ми знаємо, що наші зусилля самі по собі не можуть зробити нас целестіальними істо-

vent faire de nous des disciples loyaux et engagés envers Jésus, le Christ, car c'est lui qui peut nous rendre célestes.

Grâce à notre Sauveur bien-aimé, il n'existe pas de situation sans issue. Si nous plaçons notre espérance et notre foi en lui, la victoire nous est assurée. Il nous promet d'accéder à sa force, à son pouvoir, à sa grâce abondante. Pas à pas, petit à petit, nous nous rapprocherons de ce grand jour parfait où nous vivrons avec lui et nos êtres chers dans la gloire éternelle.

Pour y parvenir, nous devons faire notre part aujourd'hui et chaque jour. Nous sommes reconnaissants pour les pas que nous avons faits hier, mais nous ne nous arrêtons pas là. Nous savons qu'il reste encore beaucoup de chemin à parcourir, mais nous ne laissons pas cela nous décourager.

C'est l'essence de ce que nous sommes lorsque nous suivons le Christ.

Je vous exhorte, vous, tous les membres de l'Église, ainsi que tous ceux qui veulent en faire partie, à faire confiance au Sauveur et à vous engager, patiemment et diligemment, à accomplir votre part de tout votre cœur, et je vous bénis pour que vous y parveniez, afin que votre joie soit complète et qu'un jour, vous receviez tout ce que le Père a. J'en témoigne au nom de Jésus-Christ. Amen.

тами. Але вони можуть зробити нас вірними та відданими Ісусу Христу, а Він може зробити нас цілестіальними істотами.

Завдяки нашому улюбленому Спасителю не існує такого поняття як безвихідна ситуація. Якщо ми покладаємо надію і віру на Нього, нам гарантована перемога. Він обіцяє нам доступ до Своїї сили, Своїї влади, Своїї рясної благодаті. Крок за кроком, потроху, ми будемо наближатися до того великого і досконалого дня, коли будемо жити з Ним і нашими близькими у вічній славі.

Щоб досягти цього, нам слід виконувати свою частину сьогодні і щодня. Ми вдячні за кроки, зроблені нами вчора, але на цьому не зупиняємося. Ми знаємо, що попереду ще довгий шлях, але це не знеохочує нас.

У цьому суть того, ким ми є як послідовники Христа.

Я закликаю і благословляю кожного члена Церкви і всіх, хто має бажання долучитися, довіряти Спасителю і терпеливо й старанно виконувати свою частину з усім серцем — щоб ваша радість була повною і щоб одного дня ви отримали усе, що має Батько. Про це я свідчу, в ім'я Ісуса Христа, амінь.